

๔ טו ליטוט

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רחוב הרוב סלט 7, ירושלים, טל' 02-4161022

mobauer (שם, אות ד) שעיקר הניאוף תלוי בעיניים, וכמ"ש (בmdבר טו, לט) ולא תתרו אחריו לבבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זונים אחרים, וכן פלשתים נקרו את עינינו. ואיתא בטורו (ארוח סי' א, עניין), אכן פלשתים נקרו בין תימא אמר הויל כנשר (אבות פ"ה בתחלת ההיכרו) יהודיה בין תימא אמר הויל כנשר (אבות פ"ה מ"ב) בנגד ראות העין, לומר שתעתומים עינייך מראות ברע, כי הוא על ערין והוא עיקרא דמסאבותא. ובmobauer בלקוטי מורה"ן (קמא, סי' ב אות ז) שעל כן צרכיים לדעת שעיקר הנטיין של כל אדם בזה העולם הוא בתאות זו, והוסיף מורה"ן העי"ש במדרש רבא ותנחותמא. ובירושלמי (ברכות פ"א ה"ז) שהלב והعينים הם סرسורי דחאתה ומונזין את הגוף. עציריך להזהר מגואה, כי גאותינו וניאופ תליות זה וזה, כmobauer בלקוטי מורה"ן (ח"א יא, ג), כתיב ואשת איש נשפיך תצדך. ולשלימות לשון הקודש מועל לך דהיינו ריבוי דיבורים בתורה ולדבר עם חבירו ביר"ש ולשיח ולהתבודד עם ה' (עי' ליק"מ ח"א יט, ג). ובודאי שציריך להזהר מאר מאה שיה' לו טהרת המחשבה כל הזמן, ולהתרחק מאה אף אילו מצל צילו של הרהור קטנטן. ולהתפלל עלך בכל לבך וכוכו, ואעפ"כ העיקר הוא הטיעיטה דשמייא וכמ"ש "ושمر לך ה' אלקיין את הברית". ואוי טוב לו. וצריך להתפלל הרבה עלך. ואשר רוי ש"ה שומר עליו.

ברכות התורה וכטו"ס

שמעון יוסף הכהן ויונפלד

ובכן יהיה רצונן מלפניך יהוה אלקיינו ולאלקיינו אבותינו, שפעוני ותשמרני ומאלני מדברים רעים ול-א אפוגם את דברך פֵי לעולם ול-א ובツא מפי שום דברך רע על שום ישראלי שבבעולם ול-א אחיך אחר חובות בני אדם, רק פערוני וטעה את לבבי שאזוכה לך קדר קמיד אחר כל זכותך טוב שאפשר למצו בא כל אחד ואחד מישראל, אפלו בהגוע שגוערים ואזוכה להתייגע ולטרת אסר זה, לחתר למצאה איזה זכות אפלו בהפחחות שפפחות ותהייה עמי תמיד ותשערני שיעלה בך רץ ומשלחה לעדרים או לאחריו. והMASTERABLE בשים בראשית שלילה אסורה. ואסורה להסתבל בנשים שעומדות על הכביסה (ובכל בזיה). פגע אשה בשוק - אסור להלך אחריה. אלא קתנה של אשה ונתקווין ליהנות ממנה כאלו וכו'. והMASTERABLE בשים רץ ומשלחה לעדרים או לאחריו. והMASTERABLE בשים ראשונה של אשה ונתקווין ליהנות ממנה כאלו וכו'. והMASTERABLE בשים ג' קידוש מורה"ן אמר לנו לשות-הרע וריכלות החמור ביזתא, השוקל בנטו של-ה עברות הגודלים שבחותה, שהם עובדה גורה וגלי עריות ושביבות קנים ונען לשון-הרע שוקל בנטו באלם. (ליק"מ קלא)

ירושלמים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר עקב לבבוד ... אוחדשה"ט!

בעורת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרשת השבוע. **"זהה עקב... ושמר לך ה' אלקיין את הברית"** (דברים ז, יב). מבואר בזוה"ק (ויקרא טו: פקו"ס וס). שעיקרה דיצרא בישא הוא על ערין והוא עיקרא דמסאבותא. ובmobauer בלקוטי מורה"ן (קמא, סי' ב אות ז) שעל כן צרכיים לדעת שעיקר הנטיין של כל אדם בזה העולם הוא בתאות זו, והוסיף מורה"ן

ז"ל (לקוטי עצות ברית, ב) אשרי הזוכה לנצח המלחמה. ואני הקטן מוסף אויב ואובי לו למי שלא מנצח את המלחמה, ואני עומד בניסין, ובפרט כשהוא עובר ועונה שנעשה לו האיסטור כהיתר, ובפרט כשנכנסל בחמותה, רחמנא לצלן, העלובה והאומלה, ובפרט כשגם אימל אחרים, אויב ואובי, אויב לו מיום הדין והנה איתא בזוה"ק (פי תרומה, דף קז:) שאלו הפוגמים בברית בכל חמימה וחיממא דאיןן מתחממין ביצור הרע הכי אתוק נורא דגיהנם, ואיתר אית בגדיהם דביה צואה רותחת, ותמן איה זוהמא רושמתין, איןון דמתולכלין מכל והמא דהאי עולם, ואין דמחבלין אורחיהו בפגם הברית לא נפקי מתמן, אפילו בשבותות רואשי חדשים וימים טובים. ועוד איתא בזוה"ק פ' ויחי ור' ריט: מאן דוני בידוי לאפקא ולחללא ורעה בריקניא, להאי טרדין בההוא עלמא יתריר מכלא, וכולחו עולם מהגיהנם, והוא לא עולה. ונפסק בשולחן ערוך (בן העוז סי' בג, ס"א) זול אסורה להוציא שיז לבטהה, זעון זה חמור מכל העברות שבתורה (ומקו"ר בזוה"ק פ' וישבת דף קפה), ופרשת ויחי (דף יט):

פרק עקב

מלך הכהן

ازיך לחתרא ולפחדן הפבון, כי בבוד הוא ספנָה גָּדוֹלָה, סְכִנּוֹת גְּפֻשׁוֹת. כי הוא דן את כל תרניים, כמו שְׂבַתּוֹב (תפלים כ"ד): "מלך הכהן", ואוי כי בבוד הוא בחייב מלחמות דן את הפל. ואוי הפל חזקירים וושאlein "מי הוא זה מלך הכהן?", אם הוא ראיין ליה. וזה שְׂבַתּוֹב (شمוט כ"ט): "ונקדש בכהן", אל הכהן בכהן אלא במקבב"ד" (ובכך) קטנו, כי עליידי הכהן יכול לנעם לו מיתה, חם ושלות, ואוי הוא נשקל במאונין, אם, חם ושלות, יפנעם בהכהן בחייב השערה שלא יקבלו במו שאריה, אוי, חם ושלות, בף חובה מברעת. וזה: נקרא "מאני צדק" (ויקרא י"ט) כי צדק מלכונא קדרישא' (עין תיקוניםمامר פה אלהו). שהוא בחייב בבוד, מלך הכהן בג'ל. ותני מאני צדק, כי אוי נשקל במאונין.

(ליק"מ קלא)

הארות על מאמר "פתח ר' שמעון" (בסימן ס)

דע שיש שניי ההוראה שיש בהם התבוננות גדול מאד, שא"א לבוא לה התבוננות וזאת כי אם ע"י עשיות.

ואה"כ מניינים התפילהן הקדושים כתרא דמלכא שהם בח"י מוחין בידוע, להגדיל הדעת, שהוא בח"י תוספת קדושה שהולכים ומוסיפים מרגע לגעג, ואח"כ מעולם לעולם, מעשיה ליצירה ומיצירה לבראה ומבראה לאוצרות של כל והבחי תוספת קדושה שמטיפין קדושה ודעת, ואח"כ מנחין תפילהן דרת' שם מוחין עוד יותר גודלים מתפילהן דריש' בנדע, הכל בשביל הנ"ל.

וכל זה העשין תיכף בתחלת היום להחיות גודל חשת נפשינו, וגודל תשוקתנו להאריך ימינו בקדושה ובכל' שהוא מה שהראיים מתפללים תיכף בבורקן, שהוא בח"י אריכות ימים שוכין ע"ז כי נשאר לו אח"כ יום גודל ואורך לעבדו ית', ואח"כ הולכים מוחיל אל חיל ונכנסים לבית המדרש וסטודנטים במשמעותו של הקב"ה, כי כל התורה כולה הן שמותיו של הקב"ה בנדעומי שאח"כ הולך לעסוק במ"מ באמונה ולפרנס את אنسיבתו, וזה עסוק בל"ט מלאת המשכן וצירוא דמשבנה צירוא דעודה דבראשית מבואר במאמר ואת העורבים (ח"ב ג) ובכל תנועה שעשו במו"מ ובשאר עסקים הקב"ה מומין לו רמזים נפלאים לkrבו לעובdotו שלן כן צרייך להעניק עיננו ומהשבות בו והגדיל בינו להבין מהו הרמזיות בפרטiot שמלווש בזאת המחשבה דברו ומעשה של זה היום שהי"ת מבואר במאמר ויהי מכך (ח"א נ, ב) נמצוא שהשי"ת ברוב רחמי מזמין לנו בכל יום ויום מתחילת היום כל הכלים הנדרשים לנו כדי שנובל להאריך ימינו בעניהם.

תיקון הכללי

כל משבריך וגלייך עלי עברו. הנה כי אין הרוח טורה גודלה בשעה (כמ"ש רבי נזיל בסימן ח), ונדמה ששפיטת והורשת הכלל, ולא ישאר כלום, מ"מ אם יתחזק האדם ויתעקש לעמוד על עמדוי ויתפות חזק בעמוד או עץ חזק, הגלים יעלמו והוא ישאר. עובדא "משבריך וגלייך עלי עברו", והם - אינם, והנני - עומדים על עמודי.

כל משבריך וגלייך עלי עברו. הינו ע"פ שרוב משברים וניסיונות היצור הרע הנקראים גל, וגליים (וכמ"ש רבי נזיל וול' על מאמר (ביבא כתרא עג, א) האיג גלא דמטבע לספינטא - הוא היצור הרע (עי' ליקיטים קמא ס' א), עוברים ועברו עלי, יודע אני שיוום יצוה ה' חסדו שmagiyumin של טוב וחסד, ובכלל זה הדרינו בינותים בעת החושר והמשברים והנסיוות שירה עמי תפילה לא-ל חי, ציריך אני לחתפלל ולקוטות לטוב, ועכ' התפילה ג' כ' צירכה להיות מותר שירה שמהה ותוקה. (מתוך הספר - תיקון הכללי בהזאת גזה מאיר)

"זהה יעקב תשמעון את המשפטים האלה..."

על-ידי כל זוג מברין ברורים ומולדין נפשות, ואלו הנפשות, מלחמת שמתבררין מהקלפות בידוע, על-ן נאחו בהם השטרא-א-חרא. ועל-כן ארכין התגברות גדול לKeySpec את יצרו הרע שעקרו מתגבר על תאורה זו, מחהמת שעלה-ידי-זה עקר בדור הנפשות מן התקלפות, שזה בוחינת גורמים בידיע, ועל-כן אי אפשר לשוב לשמרות הבירתי כי-אם על-ידי בוחינת משפט, דהינו שישפט את עצמו הרבה ויתבזבז בכל עת ויופרש שיחתו לפני השם יתברך ויצעק הקב"ה להשם יתברך, שכל זה הוא בוחינת אש, ונכנעת על-ידי-זה מהתעורר התלהבות הלב שהוא בוחינת אש, ושוחרף את הרע הנאחו באלו הנפשות שארכיר לברם על-ידי זוגו, ועקר הרע הוא רע הכלול שהוא פאות המשפט, שאי אפשר להזכירו כי-אם על-ידי אש המשפט הנ"ל, כי התאורה הזאת היא בוחינת אש, ונכנעת על-ידי-זה אש המשפט כי מה האש יצאו ותאש תאכלם. וזה: "זהה יעקב תשמעון את המשפטים האלה וכו", הינו על-ידי שתזוכו לתקן המשפט, כי השם יתברך בעצמו ישמר אותה על-ידי-זה שעתיקם במשפט פ"ל. ועל-כן עקר היזוג דקירה הוא רק בשבת, כי אין נתפשט הרע לגער בבחינת בטול הרע על-ידי תיקון המשפט הפ"ל.

לעילוי נשות

תמו בת אסתר ע"ה

בלב"ע ט"ז שבת
תג'צבה.

נתן וצינה בלואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו'ל

יריב בן מניה

הוראה בתשובה שלמה

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות ונשימות

כואן מיום ס'ם ס' מס'ם

תורה, לימודי גמרא

בשיטת יהודית

תפילה, מידות טובות

יעוז והכוונה אישית

050-4161022

מודרך

ואחeker וברוך וברוך וברוך גור' (דברים ז, יג), לפחות הוא מקיש פר' תבשין לפרי הארכמה, אמר הקדוש ברוך הוא מה פר' ארכמתך סיגים, אף פר' בטנק סיגים.

דבר אחר, מה פר' ארכמתך צרכיים עשו, אף לא עזן, אף פר' בטנק לא יהא בכאן לא חטא

דבר אחר, מה פר' ארכמתך צרכיים עשו, אף פר' בטנק ארכיכים עשו, וזה המילה.

דבר אחר, אמר רבי יוחנן בר' סימון לפה הקיש פר' הבטן לפרי הארכמה, שיחיו פר' ארכמתך מכפרים על פר' בטנק, מפני, שבר' בתיב (דברים לב, מג): וככפר ארכמתו עמו. (דברים רכח, ג, ה)

"זעקה ישראל"

על-ידי שאנן ווכין להאמין ולהתחזק על-ידי דבורי אמת של הצדייקים אמותיהם, שכבר טרחו והתגינו בשביבינו הרבה לקרבו אוטנו לעבודת השם, על-ידי-זה יכולין גם אנחנו לזרות להאריך הרצון דקראה, שיחיה רצונו חזק ואפיקץ מادر להשתוקק ולסוף אליו יתברך ברכונות תקדים וגיגועים גדולים מאד. ואנו כל מה שהרצון מתקדסל ומתפשט יותר, על-ידי-זה אנו ווכין להתחזק בזעקה ביותר, על-ידי-זה יכולין גם אנחנו לזרות להאריך הרצון דקראה, שיחיה רצונו חזק ואפיקץ מادر להשתוקק ולסוף על-ידי רצונן, כי הרצון חפשי תמיד, כי יהיה איך שיחיה, אף-על-פי-כן רצוננו וכספנו חזק מادر אליו יתברך לעשות רצונו ולקים מצתו באמת. ועל-ידי-זה שמתחזק בזעקה, על-ידי-זה זוכה להאריך הרצון בשלהמו יותר, ואנו מתחזק עוד יותר וכן להלן. ובאמת הארץ הרצון, שהוא בוחינת זהה, במברא בפניהם, יוכל כל אדם לזכות בצל, כי הרצון חפשי לעולם, רק שאריך שיחיה איש-טייל ולהתחזק בזה מادر, וזה תלי בזיה, כי אין מתקין אלא למקזין פ"ל, וההתחלת הוא רק בכח זכות הצדייק-א-אמת, שיגעו כל-בך בעבודת השם עד שהמשיכו דעתך, שעלה-ידי-זה יכולין הכל להשתוקק ולזוכות להאריך הרצון ולהתחזק על-ידי-זה ביוטר וכן להלן פ"ל. ועל-כן נטה אמר משה: "זעקה ישראל מה ה' אלכך שאל מעך כי אם ליראה", ואמרנו רבותינו ז"ל: ללבבי משה וראיה מלתיא וטרתא, הינו "זעקה", אחר שכבר טרחות ויגעתי בשביבכם כל-בך, במברא בפרשיות הנקומים, עד שזכה להשגה ודעות בזיה, אשר וראיה מלתא וטרתא לגבי משה, על-כן יש לכם גם-כן יסוד חזק וההתחלת טוביה, שתבללו להתחזק כל-בך על-ידי הארץ דעתיה שעני מאיר בכם, עד שתתנו גם-כן להאריך הרצון וליראה גודלה הנמשך מהארצת קדעת של הצדייק-האמת; עד אשר באמת גם אצלו עבשו בזקן לנו לזכות למדרבה וזה, שתחיה היראה מלתא וטרתא גם אצלו, על-ידי שגנזה להתחזק באמת בכם הנטהלה הקדושה של משה רבינו ושל כל הצדייק אמת הbabim אחרים. (ה' פרון בכור ה"ה, אות לג)